

**Українська Католицька
Церква Св.Родини**

Парох: о. Микола Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / **Fax:** (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Web Page: Saturday School: ukrainskaschkola.com

**Holy Family Ukrainian
Catholic Church**

Pastor: Fr. Olvian N. Popovici

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757
Phone:(631) 225-1168 / **Fax:**(631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – **English cantor**

Advisor: Gloria Tolopka (631) 667-6483

Sunday Divine Liturgies: 9:00 am - English / 10:15 am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00 am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00 pm

№. 39/17

CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

October 8, 2017 / Жовтень 8, 2017

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

Неділя 18 – а після Зіслання Св. Духа, 8-го Жовтня, 2017р. *Прп. Евфросинії.*

Глас 1: Апостол: 2 до Коринтян 9:6–11. / **Євангеліє:** Лука 7:11–16.

9:00 год. ранку – За Парафіян – англ. мовою.

10:15 год. ранку – (Боже Благословення 25 -ти ліття уродин для Володимира Москалюк, зам. Родина Москалюк) – укр. мовою.

Замітка: Цього тижня вічне світло горітиме за – Боже

Благословення для Сузани Олешко, зам. Глорія Толопка.

Понеділок, 9-го Жовтня, 2017. Переставлення св. ап. і єв. Йоана Богослова.

7:00 год. вечора – Боже Благословення для всіх членів

Сестринства св. Вервиці, зам. Сестринство Св. Вервиці.

Вівторок, 10-го Жовтня, 2017. *Св. мч. Калістрата і дружини його. Прп. Ніла, основника й ігумена монастиря Критоферратського.*

9:00 год. ранку - Боже Благословення для всіх

(Спеціальна Інтенція), зам. Матері в Молитві

Середа, 11-го Жовтня, 2017. *Прп. ісп. Харитона. Св. В'ячеслава, князя чеського. Собор прпп. отців Печерських, що спочивають у ближніх печерах прп. Антонія.*

9:00 год. ранку – ☩ Микола Боюк, зам. Стефанія Боюк

8:00 год. вечора – Уроки про Біблію (Читання, Пояснення, ітд) - укр. мовою.

Четвер, 12-го Жовтня, 2017. *Прп. Киріяка самітника.*

9:00 год. ранку – Боже Благословення та міцного здоров'я для Славоміра Саміло, зам. Наталія Попович

П'ятниця, 13-го Жовтня, 2017 р. *Св. свщмч. Григорія, єпископа Вірменії Вірменії.*

9:00 год. ранку – ☩ пок. о. Лева Гольдаб ЧСВВ, зам. Наталія Попович

7:00 год. вечора – (Служба Божа за суботу) - ☩ Літургія за упокій / Панахида, зам. Матері в Молитві.

Субота, 14-го Жовтня, 2017 р. **Покров Пресвятої Богородиці.** *Св. ап. Ананії, одного з сімдесятьох. Прп. Романа Сладколіця.*

8:00 год. ранку – За Парафіян – укр. мовою.

6:15 год. вечора – Вечірня

Неділя 19 – а після Зіслання Св. Духа, 15-го Жовтня, 2017р. *Св. свщмч. Киріяна. Св. мчч. Юстини. Св. Андрея, Христа ради юродивого.*

9:00 год. ранку – За Парафіян – англ. мовою.

10:15 год. ранку – (Боже Благословення для Наталії, Павла та їхньої Родини: Боже Благословення для Юлії та її Родини: Боже Благословення для Адама і його Родини, зам. Надія Чорномидза, Ірина Попович та Ольга Маланчак) - укр. мовою.

СВЯТІ ТАЇНСТВА: Хрещення і Миропомазання: уділяються за попередньою домовленістю батьків, які повинні бути практикуючими католиками.

Сповідь: перед Св. Літургією та за домовленістю.

Вінчання: зголоситися до пароха за 6 місяців наперед. Вимагається відбути передподружні науки.

Школа Українознавства: проводить заняття кожної суботи (9:15-1:35). Детальніша інформація на фей-сбуці:

<https://www.facebook.com/HFUkrainianSchool>

Уроки українських танців для дітей віком (5-9р.) проводяться у суботу з 1:40 – 3:10 год; (9-11 р.) 3:10 – 4:40 год; (11-15 р.) 4:40 – 6:10 год. Вчителі – п. Григорій Момот та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Таїнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої п'ятниці місяця, уділяючи Св. Таїнства хворим, про яких просимо заздалегідь повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у будь-який час.

Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургією.

“Матері в Молитві”: наступна молитовна зустріч відбудеться 3- го листопада 2017р. і розпочнеться о 8 годині вечора.

Чоловіча молитовна група святого Йосипа відбувається кожного четверга о 8 годині вечора на англ. мові.

Парафіяльний канцелярія: Вівторок – П'ятниця (9:00 – 5:00 год); Субота (10:00 – 2:00 год).

Служба Божа: дорогі парафіяни, пам'ятайте про вашу віру, приходьте кожної неділі та свята до Церкви на Богослуження. Це є обов'язок кожного християнина.

Служба Божа для дітей і молоді (5 – го листопада 2017 р о 12:00 год дня) в першу неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 12:00 годині дня для дітей-батьків. Шановні батьки не забувайте приводити дітей до Храму Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації для вісника – до 12:00 год кожної п'ятниці.

Заповіт: Пам'ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родини (Holy Family Ukrainian Catholic Church) у вашому заповіді!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто втомився і хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто самотній і кому потрібна дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя, наша Церква відкриває широко двері в ім'я Господа Ісуса Христа. Завітайте до парафіяльної канцелярії, щоб представити себе і зареєструватися. Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію.

Дорогі парафіяни та гості, запрошуємо Вас до нашого парафіяльного залу на щонедільну каву та солодоші після Божественних Літургій!

Недільна Пожертва, 1 жовтня, 2017 р.

Господь Бог нас навчає: «Воздавай Всевишньому згідно з Його даром – щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро» (Сирах 35:9-10).

Свічки: \$160, Тетрапод: \$20, Кава: \$175, Вареники: \$36, Страховка: \$5, Сівач: \$25, Вічне Світло: \$30, Пожертва: \$20, Різне: \$15,

Місячна жертва на іпотеку - \$720.00,

Недільна жертва – \$943.00 / Разом - \$2,149.00

Дорогі парафіяни! Управа нашої Церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любові для нашого храму минулої неділі 1 – го жовтня 2017 р.

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, принаймі, час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священника.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродини у місяці жовтні 2017 р. наші найкращі вітання та нехай Господь Благословляє всіх вас!

“На Многая і Благая літа!”

Новини нашої парафії:

1. Парохіянин †Тед Горитчин упокоївся в Бозі. Приносимо співчуття Родині. Нехай душа його упокоїться в Господі. Вічна йому пам'ять.

2. Ми маємо на продаж вареники з картоплею та з капустою вартістю \$6.00 за порцію. Кошти з продажу ідуть для потреб нашої Церкви.

3. Запам'ятайте:

а. 8 – жовтня, 2017 р. Служитимуться Св. Літургії з присутністю нашого Єпарха Владика Павла Хомницького о 9- год та о 10:15 год. ранку.

б. Збірка в місяці жовтні: Прибирання церкви: Наступна добровільна збірка відбудеться 15-го жовтня 2017 р.Б.

в. Неділя 22 жовтня 2017р. – це неділя Місійної діяльності у світі. Конверти, які призначені для цієї збірки, знаходяться у збірках серед інших конвертів. Для складання більших пожертв, використовуйте конверти у притворі нашої церкви. Заздалегідь вдячні Вам за Вашу щедрість.

4. Висловлюємо нашу щирю подяку:

А. п. Михайлові Москалюк, який виконав необхідну працю у парафіяльному центрі минулого тижня.

Б. п. Василь Баглай, який ще раз склав пожертву для нашого Храму.

В. п. Тарасу Борикайло, який неодноразовий час добровільно прилучається виконуючи потрібні праці при нашому храмі.

Г. Пані Галині Саміло, яка спекла просфору для потреб літургичного служіння в нашому храмі.

Г. п. Мартину Сміт, який цього тижня виконав необхідну працю у парафіяльному центрі та в нашому парафіяльному будинку.

Д. П. Мирослав Руснак, який добровільно прилучив свою працю і зремонував сантехніку у парафіяльному центрі та заощадив додаткових витрат. Нехай Бог Поблагословить усіх волонтерів і жертводавців та винагородить сторицею.

5. Дорогі Парохіяни: Місяць Жовтень - це місяць Вервиці. Під час жовтня щодня о 8-й год. вечора ми будемо молитися Вервицю або Молитви на Чотках у нашому храмі, щоб наближатися до Бога та зростати в духовному житті. Заохочуємо усіх приєднуватися до молитви, щоб бути як одна родина в Христі Ісусі. Якщо у вас не має можливості прийти до Церкви певного дня, тоді приєднуйтеся до молитви на вервиці у ваших домівках щодня о 8-й год. вечора. Дякуємо.

6. До вашого відома: Ми обновляємо наш емейл, якщо хтось з вас бажає отримувати церковний вісник по електронній пошті, тоді подайте нам вашу поштову скриньку.

7. Дорогі Парохіяни: Різдв'яні свята наближаються і ми щороку готуємо пакунки до двох сиротинців в Україні. Наші кошти обмежені і тому ми просимо вашої допомоги. Також висилаємо до сирітських притулків одяг і солодощі. Хотілось щоб і тих дітей порадувати, бо і вони є Божими дітьми, тільки нажалі в них доля не склалась такою радісною, але ваша щедра капля пожертви чи духовна чи матеріальна застукає до дитячого серця і принесе теплоту добра і радості. Щиро дякуємо.

8. Чому Потрібно реєструватися-Записуватися до Парафії:

Записатися-зарєєструватися до парафії, це” виповнити картку перепису населення”. Якщо Ви ще не вписані в церковну картотеку, парафія не має офіційного доказу, що Ви члени парафії чи громади. Якщо Ви не отримуєте жодної парафіяльної пошти, це означає, що не маємо Вас у списку. Тому, тих які ще не записані, просимо зайти до парафіяльної канцелярії і виповнити реєстраційну карточку. При тій нагоді можна теж замовити конверти призначенні на різні пожертви. Ми щиро вдячні за кожну жертву, в якому виді вона б не була, але тим, хто не використовує конверти не можемо видати посвічення, бо не маємо ніякого доказу про їхню жертвенність.

Новини з інших Парафій та нашої Єпархії:

Українська Католицька Церква Св. Мученика Юрія в Менгетині запрошує всіх нас, у неділю 15 – го жовтня, 2017р. на святкування 400 літнього ювілею заснування Василянського Чину Св. Йосафата. Детальніша інформація подається на додатку до вісника.

Заохочуємо усіх парафіян до щоденної молитви на Вервиці, щоб Господь Бог зсилав своє милосердя на нас.

До вашої уваги:ПРОДОВЖЕННЯ З ПОПЕРЕДЬНОГО ВІСНИКА....

СКАРБИНКА МУДРОСТІ - ЦЕРКВА

25. Як корабель без керманіча іде на погибель, як військо без вождя мусить здатися ворогові, так мусіла б розпастися Церква, якби не мала осередка єдності – видимого голови (св. Іван Золотоустий).

26. Вороги Церкви для того так дуже переслідують голову тої Церкви, щоб через усунення керманіча Церква розбилася. Один Бог, один Христос і один престол св. Петра, утверджений словом Спасителя (св. Кипріяні).

27. Через установлення голови усувається роздвоєння (св. Єронім).

28. Хто мені дав уряд, той дасть мені силу до того і допоможе мені (св. Лев Великий).

29. Петро дістав першість, щоб видимою була єдність Церкви і престолу Петрового (св. Кипріяні).

30. У головному – єдність, у спірному – свобода, у всьому – любов. Під одним головою, Петром, є всі члени Церкви (св. Августин).

31. Рим сказав, – справа скінчена. Там Церква, де Папа. Церква є або одна, або її нема (св. Августин).

32. Ми не можемо мати Бога Отцем, якщо не маємо за Матір Церкву. Поза Церквою спастися неможливо (св. Августин).

33. Хто не був у ковчезі Ноя, той мусів у потопі загинути. Хто поза Церквою споживає великоднього агнца, не буде святим (св.Єронім).

34. Як легко люди відрізняють чисте джерело від брудної калюжі, але як важко їм відрізнити правдиву Церкву від фальшивої, бо лукаве серце шукає вигоди. Колись Бог за це питає (о. Ігор Цар).

35. Церква не мала б ворогів, якби в ній не було сповіді, обов'язку чистоти і науки про пекло (Іван Луцки).

36. Церква найкраще процвітає тоді, коли є переслідувана (св.Іларіон).

37. Хрести не ставлять на могилах тих, хто мав причетність до розпинання Ісуса (Степан Трубич).

38. Ми почитаємо мощі святих, щоб через них поклонитися Богові, за якого вони померли (св. Єронім).

39. Біси трясуться не тільки від самого Розп'ятого, але й від мощей тих, що за нього віддали життя (св. Іван Золотоустий).

40. Диявол старається представити нам, що високе бажання та воля наслідувати святих є гордістю (св. Тереза з Авіля).далі буде....

До вашої уваги: 2 Кр. 9, 6–11. «Нехай дає кожний, як дозволяє серце» Майже всі ми, коли час до часу задумуємось, що я можу зробити у цьому світі, як я можу перемінити когось, як я можу змінити моральну, політичну чи економічну ситуацію, почуваємось безпорадними. Святи давно дали нам відповідь як це робити, а саме що ми маємо найперше змінювати себе, і тоді все навколо нас зміниться. Як також через зміну себе усвідомимо й те, чого Бог від нас хоче у тій чи тій життєвій ситуації. У кожній ситуації ми щось здатні зробити, як дозволяє серце. Кожен може зробити щось, що є в його силах, а тоді Бог це помножить. Тому не турбуймося про великі речі. Дивімося, що ми можемо зробити в конкретній ситуації, з конкретною людиною. А ми завжди щось можемо і на щось здатні. Коли зробимо хоч щось, то Бог зуміє це помножити. Стараймося робити малі речі, бо з них неминуче вийдуть великі справи!

Лк. 5, 1-11. «На Твоє слово закину сіті».

У житті, буває, настають хвилини зневіри, відчаю, коли опускаються руки. Часто, коли зустрічаємо людей у відчай, нам здається, що ми нічого не можемо для них зробити. І, з людського погляду, це часто буває правдою. Апостоли не зловили риби, це їм не вдалося, однак, замість зневірності і власти у відчай, апостол Петро на слово Ісуса Христа знову закидає сіті. Тобто він іде супроти того, що підказує йому людська логіка, а чинить за вірою, довірою до Спасителя. Ми також маємо жити вірою в наших реальних обставинах, навіть якщо ця реальність виглядає безнадійною. І як апостоли довірили цю ситуацію Христові й кинули сіті, тому й зловили багато риби, так і в нашому житті: якщо будемо діяти всупереч обставинам і довіряти Богові, то здобудемо багато!

- *Владика Венедикт (Алексійчук)*

**КАТЕХИЗМ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ПРО ТАЇНСТВО ПОКАЯННЯ.
.....ПРОДОВЖЕННЯ З ПОПЕРЕДНЬОГО ВІСНИКА.....**

Відпуст отриманий від Бога через посередництво Церкви

1478 Відпуст отримується через Церкву, яка силою влади в'язати і розв'язувати, даною їй Ісусом Христом, діє на користь християнина і відкриває йому скарб заслуг Христа і святих, щоб вірний отримав від Отця милосердя відпущення дочасної кари за гріхи. Тому Церква хоче не тільки прийти на допомогу християнинові, а також заохотити Його до діл побожності, покути і любові (Пор. Павло VI, Апост. конст. «*Indulgentiarum doktrina*», 8; Тридентський Собор: DS 1835.).

1479 Оскільки померлі християни на шляху очищення також є членами того ж співпричастя святих, ми можемо допомогти їм, серед іншого, отримуючи для них відпусти, щоб вони були звільнені від дочасної кари за свої гріхи.

XI. Здійснення таїнства Покаяння

1480 Як усі таїнства, Покаяння є літургійною дією. Частини цієї відправи звичайно такі: привітання і благословення священника, читання Слова Божого, щоб освітлити сумління і заохотити до жалю; заклик до покаяння; сповідь, яка визнає гріхи і виявляє їх священникові; накладання й прийняття покути, розршення, дане священником; подячна молитва хвали і відсилання з благословенням священника.

1481 Візантійська літургія знає багато формул розршення, що мають форму благальної молитви, які досконало виражають таїнство Прощення: «Бог, Який через пророка Натана простив Давидові, коли він визнав свої гріхи, І Петрові, коли він гірко плакав, І блудниці, коли вона сльозами обмила ноги Христа, і фарисееві, і блудному синові, - Сам хай простить тобі через мене, грішника, у цьому житті і в майбутньому і не осудить тебе, коли станеш на Його страшнім Суді, - Він, Благословенний на віки віків. Амінь».**далі буде**.....

Покров Пресвятої Богородиці

Як велика і багатотраждальна Руська земля, так далеко поширюється гаряча, щира й сердечна молитва до Пресвятої

Богородиці, якої святий Покров нині прославляємо. І сотні літ тому, в найтяжчу годину для народу, коли люта орда клала трупом руське поле, на попелищах руських міст і сіл катувала синів і дочок нашого бідного народу, забирила в полон на чужину, коли народ мусив муром стояти за свою долю і волю, він завжди з великою надією звертався до святого Твого Покрову, Пренепорочна Діво Маріє. Він плакав, молився і простягав свої руки і сильною була його віра, бо знав, що Ти покриєш його омофором своєї ласки. Не один порок тяжить на душі нашого народу; грішить він, як і грішив раніше, браком народної згоди і любові. Однак милосердя Господа постійно є над нами, наче б у нагороду за те, що ми з синівською любов'ю щиро, гаряче, не про людське око, а з потреби серця постійно звертаємося до Пресвятої Богородиці. Є народи, які проголосили, що віддають себе під опіку Пречистої, називають Її своєю королевою і золотом прикрашають Її образи. У нас немає золота, у нас небагато красних слів, натомість маємо просте, щире і гаряче серце, віддане Пречистій нашій Матері, багате вірою, багате любов'ю і надією на Її поміч.

І доки сяє сонце, доти не ослабне наша любов до Пресвятої Богородиці. Хай безвірники повного жменюю сіють зерно своєї брехливої науки, хай ідуть в народ зі своєю диявольською службою – не треба їх боятися. Віри в Бога і любові до Його Матері вони не зможуть відібрати у народу; скоріше висохнуть всі руські ріки, скоріше вода до каменя змиє Карпати, однак народ залишиться завжди такий самий, завжди правдиво побожний, правдиво відданий Пречистій. Та одного нам треба боятися. Наші прапрадіди гинули на палях, а в нестерпних муках і з останнім подихом молилися до Пречистої. У поганських тюрмах їх жива плоть відпадала від костей, та не зреклися вони любові до Заступниці християнського роду. Але горе тому, хто наважився злобним словом виступити проти Неї. Як сльоза дитини, така чиста, ціломудра, така нескверна була душа і думка народу; на широкій Русі не знайшлося ніколи нечестивця, який би наважився навіть у найпотаємніших думках образити Ту, яка була захисницею, поміччю і вірадою Руси.

Нині все інакше. Нині часто-густо чути хулу, і хоч віра в народі непохитна, та, однак, нема вже тої ревности, яка на покарання повинна вести кожного, хто сміє її послаблювати, хто сміє видирати в народі любов до Христа Спасителя, любов до Його Пречистої Матері, якої Покрову – як в минулі віки, так і нині та в майбутні віки – ми потребуємо. Ніхто за нас не заступиться, ніхто нас не спасе, не помилує, ніхто нас не приведе до воскресення і свободи, якщо Пресвята Богородиця нас залишить. Пам'ятаймо, що чим більше слабшає в народі віра, тим більше зникає надія на здобуття волі і долі. Тому спішімо нині до церкви просити, молити і благодати Пречисту Діву про Її Покров. Спішімо з давньою вірою і з давнім упованням. Усі покинули нас, лиш Бог один і Покров Його Матері не покине нас ніколи!

Сталося це за правління імператора Лева Премудрого на початку Х ст. Гнів Божий навис над Царгородом, всюди лютувала страшна пошесть, від якої люди падали трупом. Тоді весь народ став у церквах вимолювати Божого помилування, зрошував сльозами підніжжя хреста, призивав допомоги Пресвятої Богородиці. А хто звиває про допомогу до Пречистої, той напевно буде вислуханий, того Вона не позбавить своєї допомоги, як не позбавила й тих, які в Цар-городі простягали до Неї свої руки.

А що сталося далі, те читаємо в житті святого Андрея, Христа ради юродивого (його пам'ять вшановуємо 2 жовтня, тобто

завтра): “Однієї ночі, під час всенічного славослов'я в церкві у Влахернах (ми вже згадували про цю церкву, свою назву вона отримала від Влахернської морської протоки, розташованої поблизу), в якій зберігалася риза Богоматері з омофором і частиною пояса, на молитву прийшов святий Андрей. Був там і учень його Епіфаній та один його слуга. Андрей, як зазвичай, пробув у церкві аж до ранку. Вранці, о четвертій годині, Андрей побачив величаву жінку, що йшла від царських воріт у супроводі численних осіб; святі Іоан Предтеча і Іоан Богослов підтримували її під руки, багато святих у білих одежах ішли перед Нею, а інші за Нею, співаючи гимни і духовні пісні. Коли Вона наблизилася до амвона, то Андрей підійшов до Епіфанія і запитав його: «Чи бачиш ти Владичицю і Царицю світу?»

«Бачу, отче мій духовний», – відповів Епіфаній.

І стали вони спостерігати далі. Вона ж приклонила коліна і молилася якийсь час, обмиваючи сльозами своє Боговидне і Пречисте лице. Закінчивши там молитву, Вона підійшла до престолу і біля нього також молилася за предстоячий народ. Після молитви Богородиця зняла з себе світлий блискучий покров, що вкривав її голову, й, урочисто тримаючи його своїми пречистими руками, розпростерла над цілим народом. Обидва самовидці, святі Андрей та Епіфаній, тривалий час дивилися на той розпростертий над народом покров. Доки там стояла Пресвята Богородиця, доти було видно і той покров. Щойно Вона відійшла, як він також зник. Та, взявши його зі собою, Богородиця залишила благодать усім, що були там присутні”.

З тої хвилини пошесть у Царгороді припинилася; святі Андрей і Епіфаній розповіли про з'яву, свідками якої удостоїлися бути, і весь народ став величати Покров Пречистої Діви. Видіння святого Андрея було змальоване на великій іконі, яка зберігається у Влахернській церкві. Святий Андрей був слов'янином. Слов'янські народи, а особливо Руська земля, з великим богоміллям почитають Покров Пречистої Богоматері, якому на Русі присвячено дуже багато церков. Пам'ять Покрову Пресвятої Богородиці на Русі почали відзначати у XII ст.

І. Я. Луцук, "Життя святих, пам'ять яких Українська Греко-Католицька Церква кожного дня впродовж року поминає". Львів, Видавництво «Свічадо», 2013

Запам'ятаймо: Притчі: Щось і Почуття

Одного разу в душу, де жило Щось, зайшло Почуття. Це було давно. Почуття Щось сподобалося. Щось дуже дорожило Почуттям, боялося його втратити. Навіть двері на ключ закривати почало. Вони подовгу бродили закутками душі, розмовляли ні про що, мріяли. Вечорами вони разом розводили багаття, щоб зігріти душу. Щось звикло до Почуття і йому здавалося, що Почуття залишиться з ним назавжди. Почуття, власне, так і обіцяло. Воно було таке романтичне. Але одного разу Почуття пропало. Щось шукало його скрізь. Довго шукало. Але потім в одному з куточків душі знайшло прорубану сокирою дірку. Почуття просто втекло, залишивши величезну діру. Щось у всьому звинувачувало себе. Щось занадто вірило Почуттю, щоб образитися. На згадку про Почуття залишилася одна діра в душі. Вона не зашпаровувалася нічим. І ночами через неї залітав Холодний і Злий Вітер. Тоді душа стискалася і леденіла. Потім в душу намагалися заглянути ще інші почуття. Але Щось їх не пускало, кожного разу виганяючи віником через дірку. Мало помалу інші Почуття зовсім перестали заходити. Але одного разу в душу постукало зовсім дивне Почуття. Спочатку Щось не відкривало. Почуття не полізло в

дірку, як це робили попередні, а залишилося сидіти біля дверей. Весь вечір Щось бродило душею. Вночі вляглося спати, про всяк випадок, поклавши віник поряд з ліжком. Проганяти нікого не довелося. На ранок, заглянувши у замкову шпарину, Щось переконалося, що Дивне Почуття, як і раніше, сидить біля дверей. Щось почало нервувати, розуміючи, що не можна прогнати того, хто ще не зайшов.

Минув ще день. Сум'яттю Щось не було меж. Воно зрозуміло, що до смерті хоче пустити Дивне Почуття. І до смерті боїться це зробити. Щось було страшно. Воно боялося, що Дивне Почуття втече, як і перше. Тоді в душі з'явиться друга діра. І буде протяг. Так минали дні. Щось звикло до Дивного Почуття біля Дверей. І одного разу впустило таки Дивне Почуття. Увечері вони розпалили багаття і вперше за стільки років відіграли душу по-справжньому.

- Ти підеш? - не витримавши, запитало Щось.

- Ні, - відповіло Дивне Почуття, - я не піду. Але за умови, що ти не будеш мене утримувати та не будеш замикаєти двері на замок.

- Я не буду замикаєти двері, - погодилося Щось, - але ж ти можеш втекти через стару дірку.

І Щось розповіло Дивному Почуттю свою історію.

- Я не бігаю через старі дірки, - посміхнулося Дивне Почуття, - я інше почуття.

Щось йому не повірило. Але запросило на прогулянку по душі.

- А де твоя стара діра? - поцікавилася Дивне Почуття.

- Ну от, - гірко посміхнулось Щось.

І показало місце, де розташовувалася дірка. Але дірки на місці не було. Щось чуло як лається злий холодний вітер із зовнішнього боку душі. Щось дивилося на Дивне Почуття, посміхнулося і сказало тільки, що не буде замикаєти двері НІКОЛИ ...

ЛЕГЕНДА ПРО ЛІЛЕЇ

Це було тоді, коли Пилатові воїни вели невинного Ісуса на Голготу. Поруч Нього ішла Його страдальна Мати. Її материнське серце корчилося від болю, коли дивилася на страшні муки свого Сина. Гірко плакала, а перли сріблених сліз скочувалися по святому обличчю і спадали на дорогу.

Час минав, минула година розп'яття - смерті Спасителя.

Прийшли вірні апостоли і поклали Христове тіло у гріб.

Не відступала від свого улюбленого Сина Пречиста Мати. Довго стояла Вона на колінах перед гробом і в гарячих сльозах молилася до Всевишнього.

І сталося чудо. На другий день розквітли білі квіти, де впали сльози Богоматері, а третього дня воскреслий Христос обдарував їх найкращим запахом серед усіх квітів.

Відтоді ці білі лілеї стали символом невинності. І досі їх ставлять біля Божого гробу у Страсний тиждень по всіх Церквах.

УСІ, ХТОСЬ, КОЖЕН, НІХТО

Це розповідь про чотирьох осіб, які називалися УСІ, ХТОСЬ, КОЖЕН і НІХТО. Треба було виконати якесь дуже важливе завдання і Усі були впевнені, що саме Хтось це зробить. Кожний міг це зробити, але Ніхто не зробив. Хтось розгнівався, тому що це було завдання Кожного. Усі вважали, що саме Кожен може виконати це, та Ніхто не зрозумів, що саме Усі цього не зроблять.

Закінчилося тим, що саме Усі звинувачували лише Когось, бо Ніхто не виконав того, що Кожний міг зробити САМ. Отож, дбаймо всі РАЗОМ, щоб таких історій не складали про нас...

Україно! Україно!Україно!

УКРАЇНО! Ти прожила
Не один пожежі час.
В єдності настане сила,
Кат не в змозі жерти нас.

Будуть правнуки Героїв
Прославляти скрізь і все.
Божа ласка тобі, Ненько,
Кращу долю принесе.

Не трать надії, мій народе,
Тяжкий хрест ми ще донесем.
Молитвою до Господа Бога,
До слави сил ми ще знайдем.

Ще не прийшов нам той час,
Заповіт Шевченка, не сповнили.
І вражою злою кров'ю
Волю ще не окропили.

Він лежить ще у могилі
Там чекає на той час.
Щоб зійти до Бога в небо,
Помолитись за, всіх нас.

Моліться, браття до небес,
Молитвами нашу Неньку піднесім.
Хай засяє ясне сонце України,
Хай засяє ясне сонце нам усім.

Написала п. Марія Лилик - 87 років, місто Фенікс, штат Арізона

Маріє – наша мати

"Радуйся всіх прибіжище..."

Щасливий той, хто має маму. Мама для дитини то є стіна, охорона, щит, покров. І ще багато і багато епітетів можна знайти до слова "мама". І без різниці, чи дитина та має місяць, чи рік, чи десять, чи п'ятдесят. Все одно, коли є мама чуємо себе затишно і безперечно в тому житті. Мама то є пристань, де в любій трудній, чи радісній хвилині знайдемо відпочинок, розраду, співчуття, потіху. Важко описати всі переваги, чи привілеї, які дає мама дітям чи то тілесні чи духовні. Це може зрозуміти лише той, хто мав і зненацька втратив маму.

Мама для дитини є вершина, ідеал. І та дитина пишається своєю мамою, хоче бути такою, як вона. Для чого думками повернулися ми в дитинство? Для чого згадали той затишок, спокій і впевненість під материнським крилом?

А передусім, щоби краще зрозуміти собі своє дитинство супроти нашої спільної Матері Пречистої Діви Марії. Щоби торкнутися речей таїнствених, часом не зрозумілих для людських наук, які неможливо ні сказати, ні описати, лише відчути. Щоб відчути затишок, спокій і впевненість під омофором Пречистої Діви, матері нашої Марії. Щасливий той, хто має таку маму в небі. Мати Небесна то є стіна, охорона, щит і покров своїх дітей. А передусім спокій і домашній затишок прекрасного дому, дому Бога Отця, приготований для нас його і її, Марії, дітей.

Звідусіль чути нарікання на тяжке життя, тяжкі часи, тяжких людей. Всього сьогодні бракує. А передусім бракує засобів для життя. Здається, що життя тисне з усіх сторін, так що нема виходу. Але помимо браку всього, бракує нам чогось найголовнішого, того, про що люди найчастіше ніколи не задумуються — бракує спокою.

Не тільки того спокою світового, миру без воїн. Але того спокою щоденного, а передусім спокою власної совісті. А той спокій совісті можемо назвати щастям. Бо немає чоловіка щасливішого, аніж той, який має спокій сумління. Спокій здобувають по різному. Хтось бігає і метушиться стараючись заробити копійку, хтось вже її має і бігає щоби купити той спокій, а його нема.

Хтось шукає щастя і спокою в задоволенні своїх пристрастей. Не один пияк спився, шукаючи щастя в горілці, не одна душа молода стала збещещена, бо шукала щастя в нечистоті.

А дехто щастя своє шукає в друзях, компаніях, стараючись заглушити свій неспокій дзвоном бокалів, звуками музики, сміхом і розвагами. А спокою нема. Постійно щось нервує, мучить, щось треба шукати.

Застановімся сьогодні, що то є неспокій, і де маємо шукати спокою?

Неспокій здебільшого в душі людини, то є гріх. Чим більше тратить людина Божу ласку, чим більше грішить, тим тяжчим є неспокій її сумління, і тим більше вона прагне спокою. Такі люди відчують що втратили духа, і стараються його знайти в зматеріалізованому світі. Одна з старих легенд розповідає про одного славетного різьбара, який витесав з мармуру фігуру людини, як найточніше, зовсім як живу. І серце його загорілося бажанням оживити своє творіння. Як не старався він, а мрамур залишався холодним. Камінь є камінь і нічого не зробиш.

І ми так само деколи, шукаючи втраченого через гріх духа, хочемо знайти його через потіхи і розваги світу, немовби оживити холодний камінь. А спокою там нема!

"Не заспокоється моє серце, доки не спочине в тобі, о Боже" — кличе святий Августин. І дійсно, джерелом всякого заспокоєння є Господь Бог. І хто ходить його дорогами, тому ніколи не бракує спокою. І навіть, якщо б цілий світ був неспокійний і тривожний, чоловік Богобоязливий завжди буде спокійним, а навіть і заспокоєнням для інших. А ще одне джерело заспокоєння — то материнська пристань. "Всіх скорбних радість і пригнічених заступниця, скитальців потіха. Бурями гнаних пристань..." — співаємо сьогодні. І ті всі якості є в Пречистій Діви Марії. Не забуваймо ж про те джерело спокою, а як найчастіше прибігаймо до неї. В неспокої щоденнім знайдемо хвилину, щоб помолитися до неї. Коли тяжко нам, молимося до неї "Богородице діво...". Коли найбільше гнітить нас неспокій совісті, просім її заступництва і ласки покаяння. З любов'ю турботою спішім до Марії. Добре і спокійно в маминій хаті. І щасливі діти, які не забувають про неї. Добре і затишно під покровом Пречистої Діви Марії, бо вона щедро роздає свої материнські ласки для нас. І щасливі діти, які про неї пам'ятають і прибігають під її милість.

Тривога і неспокій, нема розради там, де нема мами. Тривога і неспокій у того, хто втратив через гріх і занедбання молитви Небесну Матір — Пречисту Діву. Пречиста Діво Маріє, пригнічених заступниця, потіха заплаканих, бурями гнаних пристань, нехай знайдемо під твоїм покровом спокій душі і тіла.

Амінь.